

(beszámoló) DEPECHE MODE @ BUDAPEST (2009.06.23)

Szerző Breki
2009. június 24, szerda - 20:38

Depeche Mode - Sounds Of The Universe Tour 2009, Budapest. Hát, elég sok olyan dolog van az életben, amit régebben soha nem gondoltam volna, hogy valaha is be fogom egyszer vállalni; ilyen például a bungee jumpingozás, a csigaevés vagy éppen egy Depeche Mode buliban való tombolás. :) No, nem mintha bármi bajom lenne korunk kétségkívül egyik legmeghatározóbb bandájával, azonban zeneileg és stílusilag kissé távol állnak ízlésvilágomtól. Aztán a sors úgy hozta, hogy felmerült lehetősége egy ingyenes beugrónak és bár mondtam, hogy csak a legvégső esetben számítsanak rám, ha már tényleg senki másnak nem lehet elsózni a jegyet, mégis úgy alakult, hogy én mentem és utólag azt kell mondjam egyáltalán nem bántam meg eme tettet!! :) Este 7-re értünk a Stadionhoz, a tömeg ekkora már erősen gyülekezett, a környező kocsma is tömve mindenhol, alig találtunk olyan helyet ahol egy bemelegítő sört meg tudunk inni. :) Bejutáskor a talpig fekete ruhában vonuló emberáradatot pásztázva tisztára olyan feeling volt, mintha egy Sensation Black buliba igyekeztünk volna, ráadásul furcsa, keserű érzések is kavargtak bennem, mert a Puskás Stadionban utoljára 2006-ban azon a bizonyos horror emlékü, sorsdöntő Újpest-Vidi mérkőzésen jártam, amikor "sikeresen" elbuktuk a bajnoki címet. Brrrrrr... Nosza a "szép emlékek" miatt nyomás egyből a büfé (rövid 800Ft, sör 600ft), ami aztán az est feketelevelese lett, mert 40percet(!!!) álltunk sorban piáért!!! Botrány!! 3 pult a dühöngő részen lehet, hogy elég mennyiség egy tinilányokkal teli Robbie Williams-en, de nem biztos, hogy elég egy ilyen bulin. Ennek megfelelően Zagart, az előzenekart szinte végig háttal állva hallgattuk a sorban, igaz, bevallom így sem tetszett egy számuk sem a "Wings of Love"-on kívül. Zságer Balázsék után, kezdés előtt fél órával viszont lenyomtak valami eszement jó kis minimalos, house-os warmup szettet, meg is lepődtem, hogy nem rossz buliban vagyunk-e, igazán lehetett volna hangosabb. :))

(photo by HVG.HU) Szinte hajszálpontosan 9-kor aztán totál teltház, vagyis kb. 35.000 néző társaságában kezdetét vette a koncert az új album, azaz a "Sounds Of The Universe" első számával. A dühöngőben jobb oldalt közép-hátul álltunk, simán el lehetett férni, nem volt tumultus, így még normálisan élvezni is tudtuk a zenét. A hangosítás teljesen rendben volt, elől ráadásul még elementárisabb erővel bömbölt a basszus, látványként pedig 2 kivetítő oldalt és egy nagy a színpad háttérében gondoskodott a hangulatfokozásról. Nos, igen a hangulat. Kissé tartottam előzőleg a közönségtől, de végül abszolút pozitív csalódás volt ez is. Ittak persze rendesen:)), viszont az a ultratirpák, picsarészeg réteg elenyésző számban képviseltette magát, ahol mi álltunk teljesen kulturáltan, normálisan szórakozott mindenki és felcsapott galléros, unatkozó balfaszokat sem láttunk szerencsére. Na jó, ovációkban én azért többet vártam a néptől, igaz, a Puskás Stadion elképesztően pocsék akusztikája is közrejátszhatott ennek gyengeségében, no meg jól láthatóan a rajongókat az új album dalai egyáltalán nem tudták túlságosan lázba hozni. A régi slágereken ment a tapsikolás és éneklés, azonban az első sorokat eltekintve olyan monumentálist nagy zúzást nem láttam. A koncert első felében egy-két régebbi mellett inkább az új számok kapták a főszerepet, aztán majd 1 óra után jött egy hosszabb, lassúbb rész, érezhetően le is ült a buli, de gondolom kellett Dave-nek egy kis pihi, így a rákműtété után. Nagy meglepetésemre felcsendült a "Question of Lust", amit "szégyenszemre" én a Dune-től többször hallottam, ezért Verena előadásában jobban be is jön, mindenesetre tegnap kiderült, hogy Martin Gore-nak is jó hangja van élőben. :) A koncert a harmadik harmadra brutálisan beindult, a legjobb és leghíresebb zenéket sorban lötték el egymás után, és bár az első közben elég durván rákezdett, viszont ez is inkább csak a hangulatot fokozta, óriási buli kerekedett a végére. 2-szer tapsolta vissza a bandát a közönség, utolsó előttiként ugyan mi más, mint a "Personal Jesus" csendült fel, hogy aztán több, mint 2 óra után, zárásként az "Waiting For The Night" alatt mégegyszer melankóliába essünk egy lassú, búcsúszám erejéig. Összességében megérte "friss húsként" is a részvétel, nagy élmény volt az egész és ugyan nem ez volt életem legjobb koncertje, azonban ahhoz képest ahogy eddig álltam a DM világhoz, megemelem kalapom előttük, tetszett minden perce az előadásnak. Dave Gahan igazi frontember, és bár kicsit hiányoltam az igazi dinamizmust és erőt a hangjából, azért minden elismerés neki is, pláne azok után amiken keresztülment az utóbbi hetekben.

A koncert tracklistája: "In Chains", "Wrong", "Hole to Feed", "Walking in My Shoes", "It's No Good", "A Question of Time", "Precious", "Fly on the Windscreen", "Jezebel", "A Question of Lust", "Come Back", "Peace", "In Your Room", "I Feel You", "Policy of Truth", "Enjoy the Silence", "Never Let Me Down Again", "Stripped", "Master and Servant", "Strangelove", "Personal Jesus", "Waiting for the Night"